Mizah

D. P. — Bu kadar büyük külâh altında boğulacağım !

FIKRALAR

Kumarda Kazanan...

Necmettin Sadak, Boğazda bir dostunun evine gitmişti. Kendilerinden başka, bir sürü misafir daha vardı. Hepsi de neş'eli insanlardı. Yediler, içtiler, güldüler, söylediler... Nihayet evsahibi:

— İsterseniz, dedi. Bir kaç kâğıt oynayalım!

Kadınlardan bazıları itiraz ettiler, bazıları bu teklifi alkışladılar. Fakat evsahibinin karısı, kocasının bu teklifine fena halde içerlemişti. Pokerden hiç hazetmiyordu. Oyun başlar başlamaz ayağa kalktı:

— Affedersiniz, dedi. Başım ağrıyor. Ben biraz yatayım. Siz yabancı değilsiniz ya!

Birinci seans bitmiş, evsahibi dehşetli kazanmıştı. İkinci seansın ortalarına gelmişlerdi ki, kazanç yine onda. Kim ağzını açıp:

— Bob!

Diyecek olsa, o hemen:

— Rest!

i bastırıyordu. Bir aralık oyunda Necmettin Sadak'la karşılıklı kaldılar. Necmettin Sadak:

— Rest!

Dedi. O da:

— Görüyorum!

Diye cevap verdi. Kâğıtları açtılar: Necmettin de fulas vardı, evsahibinde ise kare vale! Necmettin bu şans karşısında hırsla kâğıtları yere atarken:

— Monşer, dedi. Rica ederim bir defa karının odasını gözden geçir! Bakalım yalnız mı?

Bir Sual...

Halk partili Hakkı Tarık'la Demokrat partili Kenan Öner bir mecliste karşılaşmışlardı. Lâf döne, dolaşa siyasî kanaatlere, yazı işlerine geldi. Kenan Öner muvafık gazetecileri şiddetle tenkit ediyor, Hakkı Tarık ise durmadan medhediyordu. Bir aralık Hakkı Tarık, bir muvafık gazeteciden bahsederken ona şu sıfatı verdi:

— Dostum!

Kenan Öner hemen atıldı:

— Dostun mu, cürüm ortağın mı?

Çare

Yavuz Abadan bir konferans verecekti.

Gelen kadınların geniş kenarlı, demet demet çiçekli şapkaları erkeklerin konferansçıyı görmelerine mani oluyordu. Yavuz Abadan, konferans'a başlamadan evvel şu rica da bulundu.

— Salonda bulunanlar arasında güzel saçlı bütün bayanların şapkalarını çıkarmalarını rica ederim.

Bir anda dinleyiciler arasında bir tek şapkalı kadın kalmadı.

İhtiras

Kömür Tevzi Müessesesi Müdürü Şefik Kavurun yanına bir delikanlı girdi. İş istiyordu.

Şefik Kavur:

— Bu işte muvaffak olmak için insanda daima en yüksek hedefe doğru ilerlemek ihtirası olmalı. Sizde böyle bir ihtiras var mı?

Delikanlı güldü:

— Buna emin olabilirsiniz, efendim. Sizi yerinizden atmaya muvaffak oluncaya kadar yapmadığım şey kalmayacak.

Değil mi ya...

Falih'in gözlerine bir türlü uyku girmiyor, odada dört dönüyor, ertesi günü vereceği seçim propagandası nutuklarını hazırlıyordu. İki akşamdır, karşıki evde yanan bir lâmba nazarı dikkatini çekiyor, bir gencin başı ellerinin arasında bir masa başında oturduğunu görüyordu.

Nihayet dayanamadı, karısına sordu:

— Yahu, şu karşıdaki genç, geceleri niye uyumuyor?

Karısı cevap verdi:

— Leylî mektebe girmek için imtihan verecek de!

Falih dudaklarını büktü:

— Bu delimi yahu? Dedi. Benim gibi: Acaba mebus olacak mıyım, olmayacak mıyım? Diye düşünmüyor ya; gündüzleri çalışsın, geceleri uyusun!.

Doğru Laf...

«Yeni Sabah» da çalışan arkadaşlar toplandılar:

— Ramazan, arkasından da bayram geliyor. Paraya dehşetli ihtiyacımız var. Patrona gidelim, bize hiç olmazsa birer aylık nisbetinde ikramiye versin!

Rağıp Şevki'nin başkanlığında Cemalettin Saraçoğlunun odasına girdiler. Rağıp Şevki:

— Üstad, dedi. Arkadaşlar, senin münasip göreceğin mikdarda ikramiye istiyorlar. Nasıl olsa ona bu paraları biz kazandırıyoruz, diyorlar.

Cemalettin Saraçoğlu gözlüklerini alnına kaldırdı:

— Mademki, dedi. Bu paraları bana onlar kazandırmışlar. Niçin bu paralar benim elime geçmeden kendilerine münasip bir mikdarını ayırmamışlar!

Uçuş

Nazmi acar, ilk defa olarak Tayyare'ye binmiş ve şehrin üzerinde bir dolaşma yaptıktan sonra inmişti.

Pilotun elini sıkarak:

— Bana yaptırdığınız iki uçuş için size teşekkür ederim, dedi.

— İki mi, dediniz? Bana kalırsa bir uçuş yaptınız.

— Hayır, iki: İlk ve son uçuşum.

Islanmayan...

Cemal ve Ekrem Reşit kardeşler, en açık saçık operetleri yazıp besteledikleri halde namazdan da baş kaldırmazlar.

Geçen gün, müthiş bir yağmur yağmıştı. Sokakları seller kaplamış, iri yağmur taneleri ağaçların körpe dallarını kırmıştı.

Cemal ve Ekrem Reşit kardeşler, Aktör Galib'in evindeydiler, pencerenin arkasından sokağı seyrediyorlar, çakan şimşeklerle gözleri kamaşıyor, gök gürültülerini dinleyorlardı. Bir aralık aktör Mümtaz:

— Acaba, dedi. Bu yağmurda ıslanmamış, kuru kalmış bir yer var mıdır?

Galip söze karıştı:

— Vardır.

Ekrem ve Cemal Reşid kardeşleri gösterdi:

— Bunların abdest havlusu! Bugüne kadar ıslandığı görülmemiştir.

SAYI: 3 CİLT: 1 Fiatı 15 Kuruştur 26 TEMMUZ 1946

Mizah

Çıkaran:
RAMİZ GÖKÇE

ABONE:
Seneliği 750, altı aylığı 375 kuruştur.

Posta Kutusu: 255

HER CUMA GÜNÜ ÇIKAR HAFTALIK, TARAFSIZ, MEMLEKET MECMUASI

BAŞKÖŞEDEN

Üçüncü Nikâh !

Genç kadın içini çekti, Bektaşı babasına :

— Erenler, dedi : Öyle bahtsızım ki... İlk kocam durmadan azarlardı, öldüğü zaman derin bir nefes almıştım. İkinci defa evlendim. Fakat, bu seferki de dövüyor.

— Öyleyse yat, kalk ikinci kocanın uzun ömürlü olmasına dua et !

Kadın bir şey anlamadı. Boş gözlerle onu süzdü :

— Neden ?

Erenler, kıs kıs güldü :

— Baksana, dedi. Taliin ters tarafından mütemadiyen inkişaf ediyor. Allah geçinden versin, bu da kalıbı dinlerdirir ve başından üçüncü nikâh geçerse, yeni kocan korkarım seni öldürür.

Meşrutiyetin Niyazi beylerinden, Çatal sakallı Mahmut Şevket ve Hazreti şehriyarı Enver paşalarından sonra koca bir ülkenin ayağı kopmuş yemek masası, somyası kırılmış karyola, çerçevesi parçalanmış çatlak bir ayna gibi beynelmilel bir bit pazarına düştüğünü, tellal'ın :

— Harraç, mezat ! !

Diye bağırdığını duyduk.

Bu bitpazarından, bu eski İstanbul yangınlarını andıran hercü mercden satılmayanlarımızı, yanmayanlarımızı kurtaranlara kul köle olduk amma, onlara da bir acaip hal âziz oldu : Biz gül dalıyla yanaklarımızın okşanmasını beklerken, bir de ne görelim : kara çalı süpürgeleri her tarafımızı dalayor. Bir asabiyet, bir tahakküm, bir asık surat, hülasa her yerde, her tarafta bir zart, zurt !

Hani insanın iktidara göz süzen, iç çeken bağa gözlüklü rakibine kaçıvereceği geliyor. Fakat yürekte bir korku var:

Malum a, üçüncü nikâh meselesi...

Mizahçı

Uyan ey şiyvekârım uyan...

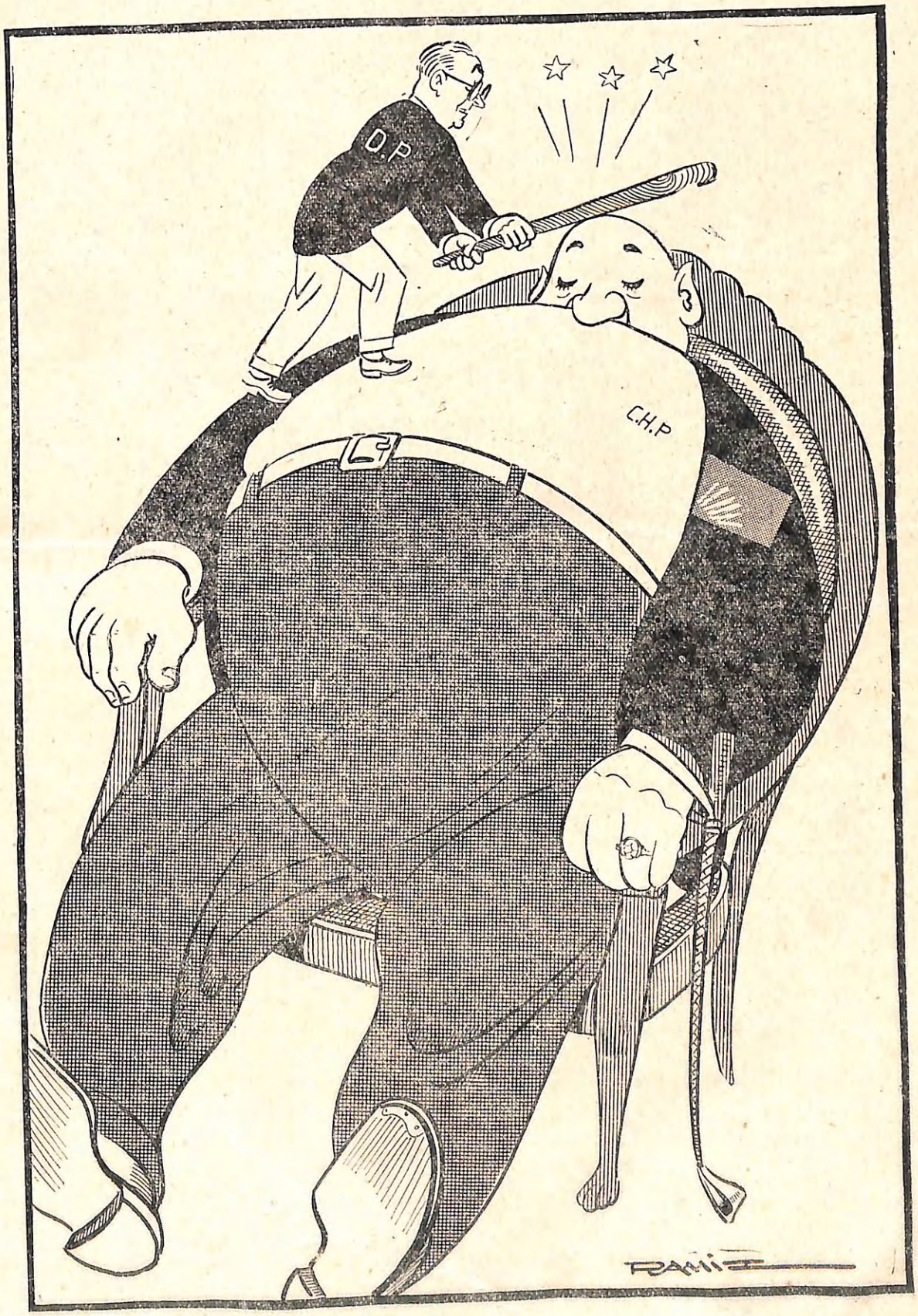

— Vur eski kölesi, utandır onu,
Bırakma uyusun, uyandır onu !

İnanılmaz Şey!

Yazan:

Ertuğrul Şevket

Karşı kaldırımdan geçiriyordu: Beni görür görmez bir alacaklı, bir icra memuru heybetile ve dehşetle elini salladı, bağırdı:

— Nasıl ben demedim mi idi sana! beğendin mi şimdi?

Ekin tarlasının içinden geçen bir traktör makinası gibi kalabalığı yara yara, biçe biçe yürüdü ve yanıma yaklaştı:

— Olan oldu işte!

Bu azemetli, tahakkümlü eda, bu aleni ittiham, bu bağırış sokaktan geçenleri bir barikata rastlamışlar gibi durdurdu: meraklı gözler üstüme dikildi, etrafımıza sebilhane bardakları gibi dizildiler.

— Gece postası, Son dakika, Demokrat Türkiye!

Diye bağıran küçük müvezzi sustu

O, gözlerini devire devire konuştu:

— Haberin var tabii!

Mazlum, mahkûm, mahzun bir tavırla boynumu büktüm:

— Hayır, yok!

— Ne yok mu? Sahimi söylevorsun? Getir kulağını!

Eğildi: Fıs. fıs. fıs, fıs!...

Birden irkildim:

— Deme. Allahını seversen!

Onun dudaklarında bir zehri hand, bir şakayık bir manolya gibi acmıştı. Gözlerimin içine dik dik bakıyor; benim şaşkın, perişan halimle âdeta alay ediyordu:

— Nasıl, dimedim mi idi ben sana?!

— Amma...

diye çıkar yol bulacak bir iki lâf söylemek, şüpheyi içinde barındıran bir odanın kapısını açmak istedim. O, tarihin Napolyonu veya Hitleri kadar sert bir el hareketile sözümü kesti:

— Aması, maması yok. Ben işi içinden biliyorum, noktası noktasına böyledir.

Ne söyleyeceğimi, ne yapacağımı şaşırmışdım. Sert kaldırım taşları, ateşten yeni indirilmiş, katran gibi yumuşamışlardı ve sanki ben, bu katran kuyusuna basdıkça batıyordum.

O, beni içine düştüğüm bu korkunç badireden kurtaracak yerde: «Düşene bir tekme de sen vur!» fehvasınca tekrar gürledi:

— Dahası var.

Nerdeyse ağlayacak, ellerine sarılacak, söylememesini, susmasını rica edecektim. Fakat o, beni tesir altında bırakan dik sesile emrini verdi:

— Getir kulağını!

Benim yaklaştırmama meydan bırakmadan eğildi: Fıs, Fıs, Fıs, Fıs!

Duyduklarımdan içime büyük bir ürküntü geldi, can evimden vurulmuş gibi:

— Aman Allah! diye bağırdım. Hâlâ mı? Gene mi?

O, koluma girmiş, beni aşağı doğru sürüklüyordu. Kadınlı, erkekli, çoluklu çocuklu, anlamak, bilmek, öğrenmek isteyen bir meraklı kütlesi konuşmalarımızı türlü türlü tefsir ediyorlar ve peşimiz sıra geliyorlardı.

Eski donanma günlerinin «Mevkibi Hümayunu» nu andıran bu heyet dağdan inen bir kar topu gibi, etrafdan takılanlarla her an biraz daha büyürken; ben onun yanında kel, güdük, kötürüm bir alil gibi sürükleniyor, gözlerime perde inmiş gibi hiç bir şey göremiyor, yalnız onun ikide birde verdiği emirleri duyuyorum:

— Getir kulağını!

Fıs, fıs fıs fıs!...

Kaptı, kaçtı!

— Yar gitti ellere, vur ardını yerlere !

Müşteri — İyisinden seç bakalım. Beyenmezsem değiştiririm !

Karpuzcu — Doğru söyle bayım, müşteri misin, yoksa Halk Partisi mi ? !

Hangi Birini?

— Haberin var mı? Kocana birisi imzasız bir mektup yollamış. Evlenmeden evvel senin birile konuştuğunu yazıyormuş. Senin için şimdi yapılacak en iyi şey, bu suçunu kocana itiraf etmektir.

— Evet, biliyorum amma, kocam mektubu bana göstermiyor. Onun için, hangisini itiraf edeceğimi bilmiyorum.

Fal

İki kadını faldan bahsediyorlardı. Biri dedi ki:

—Aman kardeşim, ben öyle bir falcı gördüm ki, dünyada üstüne yok. Kahve telvesine baktı: Üç zamana kadar uzun boylu, sarışın, yakışıklı ve zengin bir adamla tanışıp beş zamana kadar evleneceksin, dedi. Aradan üç ay geçti, uzun boylu, sarışın, yakışıklı ve zengin bir adamla tanışıp beş gün sonra evlendim. Kocamı bilirsin. Fakat o kadın çok pahalı bakıyordu. On liramı aldı.

Öteki cevap verdi:

— İş parada değil, kardeş. Ben bir liralık bir falcıya baktırmıştım, onun da söyledikleri olduğu gibi çıktı: "sıska boylu, esmer, çirkin ve parasız bir adamla evleneceksin, demişti. Öyle oldu. Kocamı bilirsin.

İlk kadın bir kahkaha attı:

—Elbette kardeş! Bir liralık falcının falından ne hayır gelir! Ne verirsen onu alırsın!

Boğaz Vapurunda Bir Tesadüf

Aldı sazı İ. A. G.
Bakalım neler dedi?

Arkadaşlık etmiştik fikirde de, histe de,
Ya neden esamimiz okunmuyor listede?

Aldı sazı S. S. T.
Bakalım neler dedi?

Ben de şaştım bu işe: Beşyüz insan içinde
Kalacak biz mi vardık listenin haricinde?

Aldı İ. A. G.

Seçim yeri olarak ne uygun düşüyordu
Senin gibi emekli zabite güzel "ordu"?

Aldı S. S. T.

Geliyordu doğrusu ilim, fikir sahibi
Zatına da İstanbul biçilmiş kaftan gibi...

Aldı İ. A. G.

Milletvekilliğine belki etmezdin veda
Edeydin eski spor telakkisinden feda.

Aldı S. S. T.

Ya sen de kulak verip benim öğütlerime,
Ne vardı, alışaydın biraz yeni "terime"!

Aldı İ. A. G.

Can atar eski ağız heman yeni taama,
Zor tad alır eski dil yeni terimden ama...

Aldı S. S. T.

Düşünseydin bu işin bulunurdu kolayı,
Beni tenkid eyleme sporumdan dolayı!

Aldı İ. A. G.

Bu sonuçtan, azizim, pek tasalı değilim;
Koltuğum gitti ama yerinde kaldı dilim...

Aldı S. S. T.

Vakıa kara talih geldi de beni buldu,
Fakat İsveç usulü jimnastik de kurtuldu!

Deyüp kestiler!

Deli Ozan

Geçen haftaki at yarışları

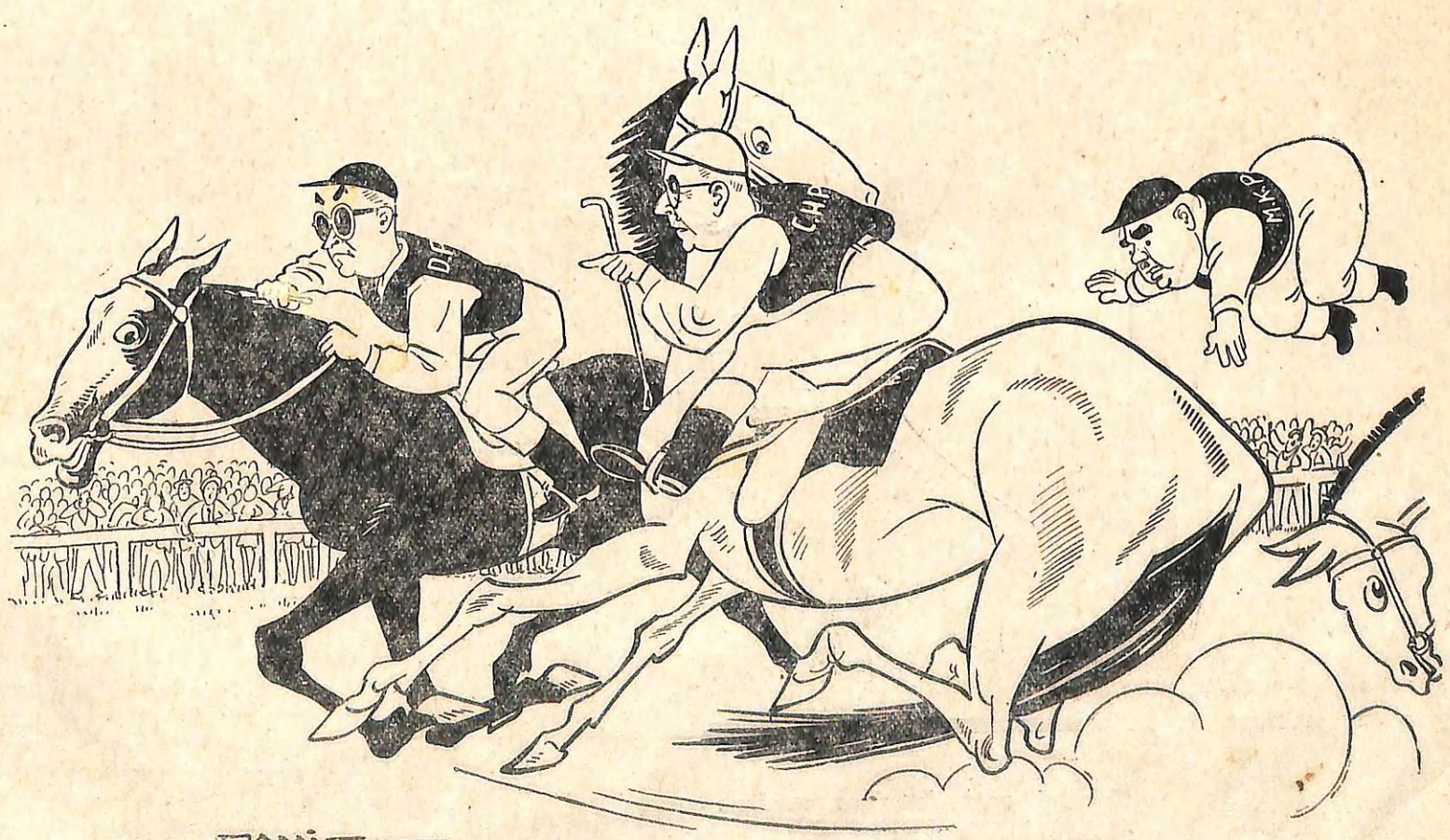

C. H. P. — Arkadan geldiğime bakma, birincilik yine bendedir?

Kumda oynayanlar...

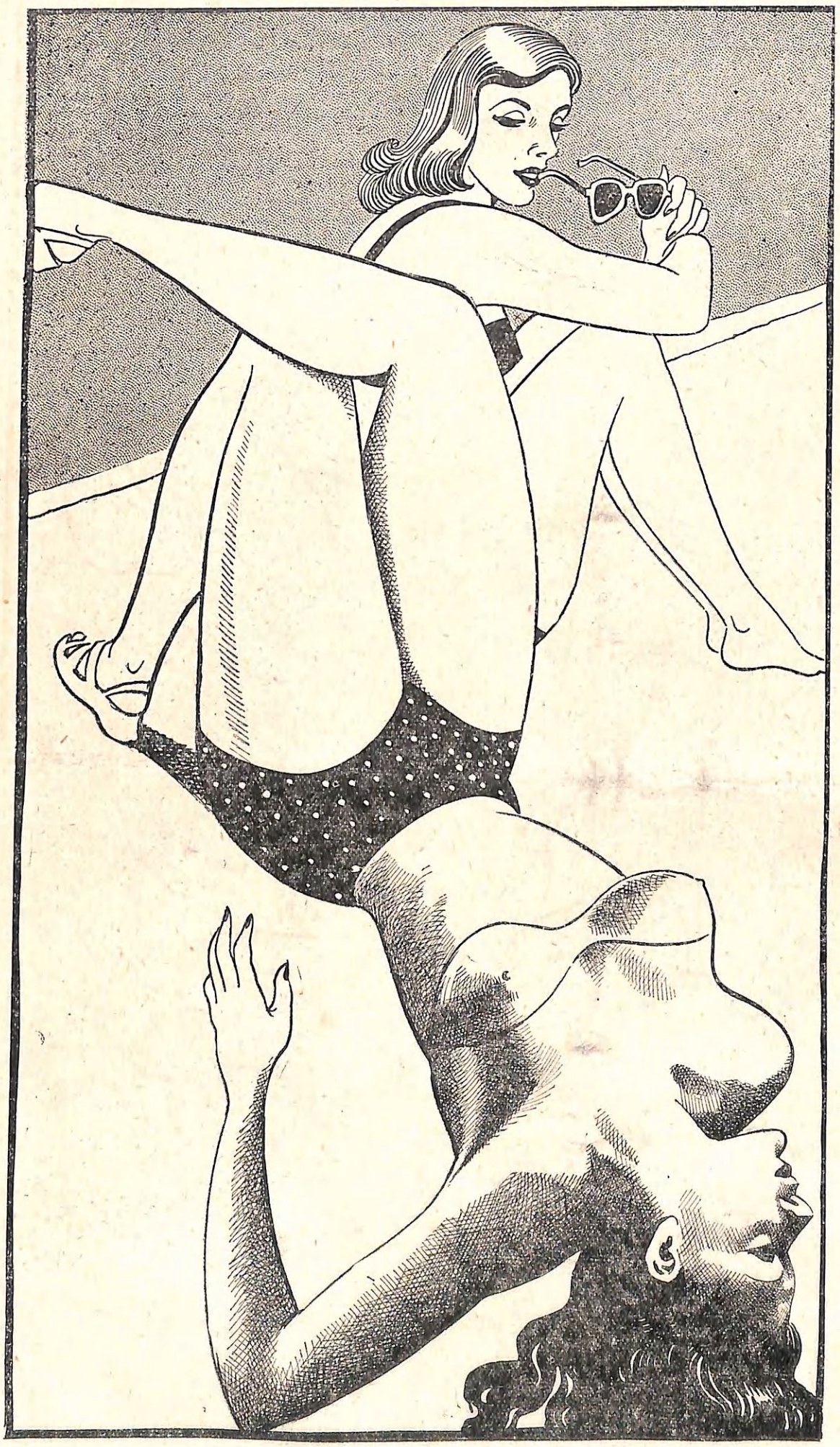

— Kendini gene kumlara verdin...
— Yalnız kumlara mı ?!

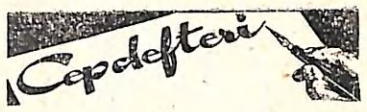

Meshur sözdür : Üzülen de, sevinen de şarkı söyler ! derler, doğru imiş. Bir kuş gibi (pır-pır!) ettik, aday gösterilenlerin de, gösterilmiyenlerin de pencerelerine konduk. Baktık, hepsi bir hava tutturmuşlar, şarkı söylüyorlar.

Suat Hayrı Ürgüplünün söylediği şarkı:

« Kimseden etmem Şikayet
ağlarım ben halime,
« Titrerim mucrim gibi
baktıkça istikbalime.»

★

İsmail Habib Sevük'ün
söylediği şarkı :
«Bana noldu da ben bilmem
«Eski halimi hiç göremem»

★

İbrahim Alaettin Gövsa'nın
söylediği şarkı :
«Mâni oluyor halimi takrire
hicabim»

★

Orhan Seyfinin söylediği şarkı :
«Pek revadır sevdiğim
ettiklerin.»
« Âşığı günlerce beklettiklerin.»

★

Halil Nihadın söylediği şarkı:
«Bir ihtimal daha var
O da ölmek mi dersin »

★

Ahmet Hamdi Tanpınar'ın
söylediği şarkı :
«Al canımı Allah kurtulayım
ben. »

★

Yusuf Ziya'nın söylediği
şarkı: :
« Cihar attım, şeş oynadım»

★

Etem İzzet Benice'nin
söylediği şarkı :
« Atımı bağladım ben bir
meşeye »

★

Naşid Hakkı Ulugun söylediği şarkı :
«Hassretini göynümde lâkin
kim bilir sen nerdesin. »

★

Halil Menteş'in söylediği
şarkı :
«Diyorlar kül olmaz ateş
yanmadan,
Denizler durulmaz dalgalanmadan.»

★

Falih Fıfkı Atay'ın söylediği
şarkı :
«Turnam Turnam Turnam
Ben buralarda durmam»

★

Ali kılıcın söylediği şarkı :
Kır belini Ali dayı
Kır belini vay. »

Duyduklarım

Seçim günü bütün kapı kullarımızı seferber ettik.

— Haydin bakalım, dedik. Sandık başlarına gidip oralarda duyduklarınızı yazınız.

Hepsi el öptüler:

— Hakkını helâl et! dediler. Belli olmaz, gidip gelmeye, gelip bulmaya biliriz!

Lehülamd cümlesi de sağ ve salim döndüler. Bu yazıyı yazdılar.

★

Edirne kapıda :

Çarşaflı bir nine geldi sandık başlarındaki parti mümessilleri gayet nazik bir tavırla:

— Efendim, dediler. Listelerin hangisini emir buyuruyorsunuz?

O, mümessilleri ayrı, ayrı süzdü, geğirdi, söylendi:

— A... tanıyamıyorum vallahi, galiba bunadım!

Sonra :

— Efendi oğullarım, dedi. Sabahleyin patatesle şekeri kim getirdi ise listesini o versin!

★

Caddede iki sabıkalı konuşuyorlar :

— Şu İstanbulun havasından mı, suyundan mı, nedendir bilmem? Burada hep üvey evlâd muamelesi görürüz.

— Bu lâfı neden ettin ?

— Neden olacak ? Görmüyormusun, yüzümüze bakan bile yok. Halbuki Izmirde bizim arkadaşlar el üstünde gezdiriliyormuş...

★

İki ayrı partili arasında:

— Partiniz Bursada dükkânlarda nekadar bıçak varsa hepsini satın almış, mensuplarına dağıtmış.

— Satın almış olabilir, amma, mensuplarına dağıtmak için değil.

— Ya niçin ?

— Sizinkilerin eline geçip te bizimkileri vurmasınlar diye...

★

Öğle üzeri Demokrat Partisinin bir kamyonu geldi, sandık başında durdu. Kamyondaki bir adam, parti ayırmadan sandık başında vazifeli olanlara birer paket uzattı. Bu paketlerde yiyecek vardı.

Demokrat Partili:

— Bak, dedi. Bizim parti öğle yemeği dağıtıyor .

— Bizim parti de mensuplarına akşam ziyafeti çekecek. İlk yemek: haşlama.

Plâj ve kabine...

Kadın — Saraçoğlu'nun kabinesine benziyor, herkesin gözü içinde !

Unutmak Lâzım...

REFİK HALİT KARAY

Bana öyle gelir ki insan dimağının da arasıra tıpkı yazıhane çekmeceleri gibi lüzumsuzlaşan öteberiden yani kıymeti kalmıyan hatıra ve hafıza birikintilerinden temizlenmesi büyük famızda nekadar iş, kurum, bir rahatlık temin edebilir. Katoplanmıştır... Hele yaş ilerlemişse !...

Yıllarca evvele ait bazı hiçten sözlerin ve tiplerin faydasızca aklımızda yer etmesine, ikide bir zihnimizden geçmesine karşı öyle bir temizlik yapılabilse bir takım şeyleri kafamızdan atmak imkânı elimizde olsa daha az yorgunluk duyacağımıza, çekidüzen verilmiş bir başla daha konforlu daha modern yaşıyacağımıza şüphe yok.

Mesela çocuk denilecek yaşta iken bir gün Selâmlıkta misafirler konuşurken Hoca Hafız efendi adı ile anılan bir zat şu mânasız fıkrayı büyük bir hikmet ihtivâ edermiş gibi mühim bir eda takınarak anlatmıştı : Bilmem hangi Padışah kırda gezerken bir kiremitçi sergisi önünde durmuş ve dükkânciya demiş ki : « Kiremitçi, Kiremitten kerem et ! » Öteki cevap vermiş : « Kiremitten kerem olmaz, kerem et de geri git ! » peki ben elli sene sonra kiremit lafı edildikçe yahut bir yapı yerinde kiremit gördükçe hattâ damlara baktıkça neden bu saçma sapan lâfı ve o adamcağızı hatırlamak mecburiyetinde kalayım ?

Yalnız hatırlayıp geçebilsem gene iyi ! Ayrıca her defasında nice ehemmiyetli, faydalı sözler aklımda kalmamışken bunu ezberlemiş olmama kızdığım gibi « Acaba aslı öyle midir ? .. Yoksa Hoca Hafız efendi mi eksik söyledi » kabilinden düşüncelere kapılmama, beynimi yorma da üzülmüyor mıyım ?...

İşte, şayet kendi iradelerile kendi kafalarında bir « amnesie — geçmişi unutma» daha doğru su geçmişten dilediklerini artık hatırlamama kudreti insanların elinde olsaydı ben ilk temizlik hareketine deminki kiremitçi safsatasını Hafızamdan atmakla başlardım. Hiç değilse bir daha yeni yapı yerlerinde kiremit görürsem ve penceremden damları seyre dalarsam aklıma ne o münasebetsiz padişah, ne ukalâ dünbeleği kiremitçi gelirdi.

Tabiidir ki bu kiremit fıkrası başımın içini zifire boğan binlerce lüzumsuz hatıra zerrelerinden biridir, fakat geçmişten bazı şeyleri unutabilmek bizim normal vücüt vazifelerimizden, imkânlarımızdan biri olsaydı pek ciddi, belâlı başka noktalardanda rahat etmemizin hattâ dünyaya büsbütün başka bir çehre vermemizin yolu da bulunurdu. Faraza yüzünü görmediğimiz sevgiliyi bir dener, iki dener, ümit kalmayınca hafızamızdan siliverdik.

Artık karşılaşmaktan çekinmezdik. (Unutulan yıllar) filimindeki gibi, fakat kendimiz istediğimiz için değil dostumuza, nikâhlı karımıza bile rastlasak yabancı yabancı yüzüne bakar daktiloluğumuza girse tanımazdık.Arzu ederse o bayanda böyle yapardı, nekadar hatıralar ve sevgili simalar vardır ki sırası gelince, lüzüm hasıl olunca, unutulabilmesi insanları yeniden dünyaya gelmişcesine feraha kavuşturabilir.

İdbara düşenin ikbal koltuğunu unutması ne rahatlık ! Şimdi geldiği yere dönen Hacı Ağa, kısa süren İstanbul debdebesini hatırlamadığı takdirde köyüne kolayca alışamazmı ? Hele gençliğindeki güzelliğini aklından silerek bulunduğu halle bağdaşan kadın aradığı sukûna kavuşmuş olmazmı? Aldanmaktan daha büyük teselli vardır : Unutmak !

Güzellik Vergisi

iktisadî buhrana nasıl çare bulunacağı konuşuluyordu. Sivri akıllılardan biri :

— Bunun gayet kolay bir yolu var, dedi ! Bütün vergileri kaldırmalı ve yerine yalnız güzellik vergisi koymalı.

Şaşırdılar. Nihayet biri :

— Nasıl ? Diye sordu.

— Nasıl olacak ! Kadınlardan güzellik vergisi alınacak. Yalnız bir şartla : «mal beyanı» hususunda her kadının kendi güzelliğini kendisinin tarif etmesine müsaade etmeli ve o nisbette bir vergi almalı.

Borç

Adamcağızı o gece bir türlü uyku tutmuyordu. Bir yanından öbür yanına dönüyor, hararet basarak yorganı, yastığı atıp duruyordu.

Bu hale dayanamıyan karısı nihayet sordu. Adam derdini anlattı :

— Moize 5000 lira borcum var. Yarın vermem lâzım. Fakat cebimde 2000 liradan başka param yok. Ne yapacağım, bilmiyorum.

Karısı güldü :

— Kolayı var, ayol. Çabuk giyin, git Moize. Yarın borcunu veremiyeceğini söyle. Ondan sonra gel rahat rahat uyu. Varsın sabaha kadar o uykusuz kalsın.

Yalpa vuranlar...

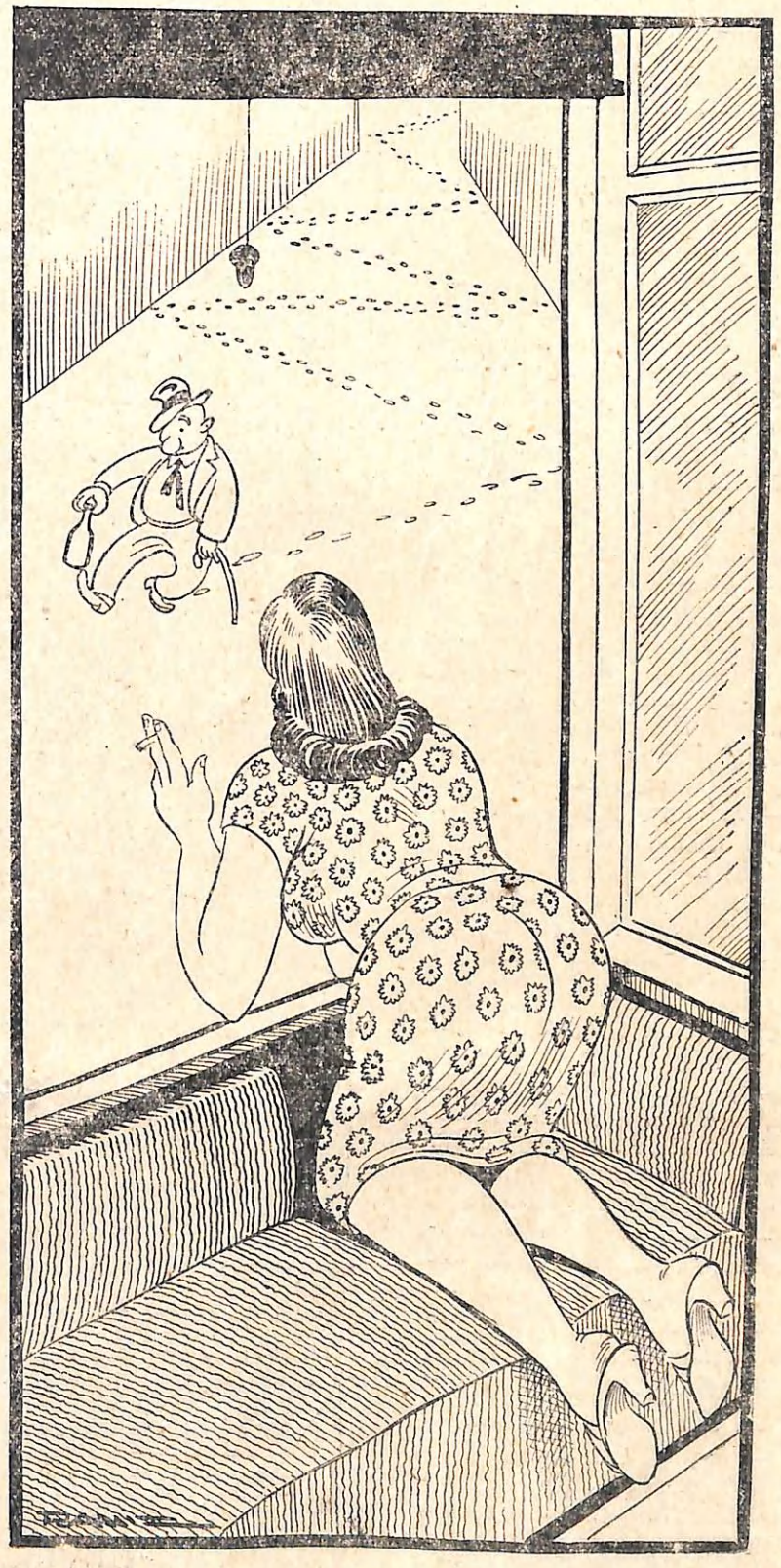

Kadın — Zıkkım içesi herif; şimdi gelir, ben tarafsızım diye övünür !

Çömezin Röportajları: 3

Girenler, Çıkanlar...

ÇİZEN: **RAMİZ**

Çömez — Niçin seçilmediniz?

Ziya Karamürsel — Beni Karamürsel sepeti zanettiler....

Çömez — Tebrik ederiz.

Senihi Yürüten — Evet, nihayet Allah bize de yürü kulum dedi...

Çömez — Üstad sizi de atlattılar

Selim Sırrı Tarcan — Alışığız yavrum, atlamak bizim mesleğimiz!.

Çömez — Sizi niçin listeye almadılar?

İsmail Habib— Bu sefer tersine oldu, edibleri çıkardılar.

Çömez — Sizi Kalkınma Partisi niçin destekledi ?

Cihat Baban—Kimbilir, kuzu gibi adam olduğumu anladılar da ondan!

Çömez— Ya seçilmeseydiniz?

Behçet Kemal Çağlar — Çağlarken ağlar olacaktım.

Çömez — Siird'den kundura boyacıları çıkardı.

Ethem İzzet Benice — Bazen bizim gibi gözboyacıları da çıkar!

Çömez — Sizi Halk Partisi niçin listesine almadı ?

Faruk Nafiz — Mecliste onlardan (çam deviren) o kadar çok ki bana lüzum kalmadı !

Hikâye

Kayığa Binenler!

Yazan:
ÇALÇENE

Şafak henüz sökmüş, deniz sanki pembe bir tülle örtülmüştü.

Pencereden dışarıyı seyreden Sacide, gerindi ; dolgun göğsü bütün ihtişamiyle, bütün gençliğiyle meydana çıktı. Gördüğü manzara, onu gaşyetmiş; bu sabah vakti onun bütün kanını harekete getirmişti.

— Bu İstanbul, bu Kalamış nekadar güzel!

Geceliğini çıkardı, sık ve dekolte mayosunu zarif tüylü havlusunu aldı, sofaya çıktı, karşıki kapıyı açtı, Mürvet yorganına sarılmış halâ uyuyordu. Sacide:

— Tembel !

diye mırıldandı ve onu dürttü!

— Haydi kalk artık. Öyle güzel bir sabah ki, insan bakmağa doyamıyor. Erken erken küreğe gidelim.

Mürvet gözleri yarı kapalı bir halde :

— Vallahi dedi, benim çok uykum var. İstersen sen git ben biraz daha uyuyacağım.

Sacide hırsla:

— Zaten, sen daima böylesin, oyun bozanlık edersin, diye söylendi ve dışarı çıktı.

Sokakta ciğerlerini dolduran temiz hava. Mürvete olan hırsını geçirmişti. Hızlı adımlarla iskeleye doğru yürümeye başladı.

Sacide ile Mürvet birbirlerinin eltileri idiler. Müteahhitlik yapan iki kardeşle evlenmişler; ayni evin içinde yaşamağa alışmışlardı. Birbirlerile öyle anlaşıyorlardı ki... Görenler onları elti değil kardeş sanırlardı. Birbirlerinden hiçbir şey saklamazlar hattâ, flörtlerini bile söylerlerdi.

Bu sene kocaları Anadolunun uzak bir vilâyetinde bir elektrik santralı inşaatı almışlar, onlara da sıkılmasınlar diye kalamışta bu evi tutmuşlardı ve kendileri işlerinin başına gitmişlerdi. Sacide ile Mürvet sabahtan akşama kadar plâjda, sandalda vakit geçiriyorlar; gamsız, tasasız, zengin bir ömür sürüyorlardı.

Sacideyi sahilde tek başına gören her zaman bindikleri sandalın sahibi Ali bembeyaz dişlerini göstererek gülümsedi:

— Ne o! Bu sabah çok erkencisiniz, hem kardeşiniz de yok!

Sacide güneşten esmerleşmiş muntazam baldırına konan ve onu ısıran bir sineği (Ay!) diye bağırarak kovdu ve onun ısırdığı yeri kaşıya kaşıya:

— Küçük hanımın tembelliği var! dedi.

Sonra çevik bir hareketle sandala sıçradı, Ali'ye:

— Sen de gel dedi, ne olur ne olmaz, çünkü ben yüzme bilmem!

Az sonra Ali kıçta, Sacide kürekte masmavi denizin üstünde adetâ kayıyorlardı. Her taraf tenha, her taraf sessizdi. Ufuklarda, limandan epey evvel ayrılmış bir geminin küçücük silueti görünüyor, o da her an bir parça daha ufalıyor, adetâ göke uçmak ister gibi buharlaşıyordu.

Sacide çekmesini yeni öğrendiği küreklere hevesle yapışmıştı:

İğiliyor, doğruluyor, her hareketinde genç vücudunun güzel bir tarafı, kayıkçı Alinin gözüne vapur dumanın arasına karışmış bir kömür tozu gibi kaçıyor; batıyor onu rahatsız ediyordu.

İğildikçe dekolte mayosunun önü bollaşıyor, açılıyor dolgun göğsü en küçük teferruatına kadar görünüyor, doğruldukça ve arkaya kaykıldıkça ince mayo geriliyor ve göbeğinin çukur yeri de olanca canlılığı ile meydana çıkıyordu.

O Ali'ye dikkat bile etmiyor, şevk ve neşe içinde kürek çekiyor, durmadan eğiliyor, doğruluyor, sandalı sahilden açtıkça açıyordu.

☆

Öğleye doğru eve deli bir rüzgâr gibi girdi. Mürvet henüz tırnaklarını fırçalıyordu, Sacidenin saçları darmadağındı, dudakları titriyordu!

— Senin yüzünden dedi. Başıma neler geldi!

Sonra, bir şezlonga çöktü yüzünü ellerile örttü:

— Sen olmayınca sandala Ali ile bindim. Epiy açılmıştık. Her taraf tenha idi. Dalmışım, birden Alinin nefesini göğsümde hissettim. Sonra...

Sustu, ağlıyacak gibiydi, Mürvet merak içindeydi:

— Sonra...

Diye mırıldandı. Sacide kendikendinden iğreniyormuş gibi:

— Sonrası, dedi. Olan oldu işte!

Mürvet heyecan içindeydi:

— Keşke mâni olmağa uğrasan, bağırsaydın!

Sacide hırsla ayağa kalktı:

— Deli sende! dedi. Evvelâ ona yüzme bilmediğimi söylemiştim. Sonra hakikaten korkuyordum. Sandal devrilirse boğulduğum gündü. Değil mâni olmağa kalkmak, sandalın muvazenesi bozulmasın diye kımıldamadım bile...

☆

Ertesi sabah, henüz güneş doğarken Mürvet sırtında mayosu, Sacideyi uyandırmamak için ayaklarının ucuna basa basa evden çıktı. Doğru sahile gitti. Ali orada idi. Dudaklarında tatlı bir tebessüm parlıyor, bembeyaz dişleri görünüyordu, Mürvet:

— Bugün yalnızım, dedi. Sandala sen de gel. Çünkü yüzme bilmiyorum, ne olur ne olmaz!

Kız — Ada, dört tarafı su ile çevrilmiş parçalara denir. Ya adalı ?

Annesi — Dört tarafı erkekle çevrilmiş parçalara...

Kadın Neye Benzemez ?

Şemsiyeye benzemez,
Dükkâna benzemez,
Çakıya benzemez,
Kilide benzemez,
Radyoya benzemez,
Gramofona benzemez,
Kapıya benzemez,
Pencereye benzemez,
Parti şubesine benzemez,
Çünkü bir kere açıldı mı bir daha kapatamazsınız.

İki İddia

Kadın :

— Erkeklerin saçları kadınlardan daha fazla dökülüyor. Çünkü kafaları mütemadiyen şeytanlık düşünerek işlediği için, başlarında saç tutunamıyor.

Erkek :

— Şüphesiz hakkınız var, efendim. Kadınların da çenelerinde onun için sakal bitmiyor.

Arz ve Talep

— Et kaça ?

— 250 kuruş.

— Öteki kasapta 220 kuruşa.

— Peki, niçin ondan almadınız ?

— Et kalmamış.

Kasap güldü :

— Benim dükkânda et kalmadığı zaman 50 kuruşa veriyorum.

Müstesna

Bir heveskâr Necip Fazıl'a sordu :

— Dahiler kendini beğenmiş olurlarmış, siz de öyle misiniz ?

— Hayır, ben müstesnayım.

KIT'A

Öyle hayretle bakıp da şaşırıp kalma sakın,
Bir yeşil saha yapılmakta diye her bayıra;
Ekmeğin arkası şayet kesilirse bir gün,
Lütfi Kırdar sürecek bizleri bir gün çayıra !...

Cennetten Gelen Çocuk

Çocuğa küçük bir kardeş gelmişti. Uzun uzun seyrettikten sonra :

— Anne, bu bebek cennetten mi geldi ? Diye sordu.

— Evet, yavrum.

Çocuk dudağını bükerek başını salladı :

— Belli. Muhakkak koğmuşlardır.

Haklı...

Foto Cemal, «Son Posta» gazetesi sahibi Selim Rağıb'a fena halde kızmıştı.

Muharrirler odasına girmis, atıp tutuyor, Selim Ragıb'ın aleyhinde söylemedik söz bırakmıyordu.

Bir aralık oda kapısı açıldı, Foto Cemal şöyle bir yan göz attı. Bir de ne görsün : Selim Rağıp değil mi ? Hemen sustu, ceketinin göğsünü kavuşturdu, ihtiramkâr bir tavır takındı.

Selim Rağıb'ın her halinden Foto Cemal'in söylediklerini duyduğu anlaşılıyordu. Selim Rağıp manalı bir eda ile :

— Niye sustun Dedi. Konuşsan a.

Foto Cemal :

— Nasıl olsa, dedi, Sen beni susturacak değil misin ? Bari kendiliğimden susayım da efendilik bende kalsın !

Geç Kalmış...

Doğan Nadi, Cümhuriyette islâhat yapmağa karar verdi. Hergün birini çıkarıyor, yerine bir başkasını tayin ediyordu. Cümhuriyette çalışanların hepsinin yüreği tıp tıp ediyor :

— Bize de sıra gelecek mi?

Diye heyecan geçiriyorlardı.

Bir akşam Cevad Fehmi, Doğan'ın odasına girdi. Lâf arasında :

— Biliyorum, dedi. Birgün benim de vazifeme son vereceksin, bari bunu evvelden haber ver de, ben de ona göre başımın çaresine bakayım.

Doğan :

— Tüh yahu, dedi, hiç aklıma gelmemişti. Keşke bunu bana dün söyleseydin.

İstanbul ve Taşra Bayilerimize :

Karikatürist Ramiz'in çıkardığı :

(HACI AĞALAR ALBÜMÜ) nün intişarından bir hafta sonra bir tane bile mevcudu kalmamıştır. Siparişlerin çokluğu karşısında üçüncü tabını yapacağız. Şimdilik sayın okuyucularımızın ve bayilerimizin isteklerini cevaplandıramadığımız için özür dileriz.

Sayın Okuyucularımıza :

Gazetemizle yapılacak muhaberat ve siparişler için: İstanbul 255 numaralı posta kutusuna yazınız.

İmtiyaz Sahibi
ve Neşriyat Müdürü :

M. N. Üyken

Basıldığı yer:
İstanbul — PULHAN MATBAASI

Tombul Teyze
Albümü
No. 4

Bu fevkalâde albüm gayet az kalmıştır

Fiatı 50 kuruştur

Kadınlar Albümü

Ramizin en güzel kadın resimleri ile dolu bu nefis eser bitmek üzeredir

Fiatı 150 kuruştur

Siparişlerinizi bir kartla (255) posta kutusuna bildiriniz.

TOMBUL TEYZE

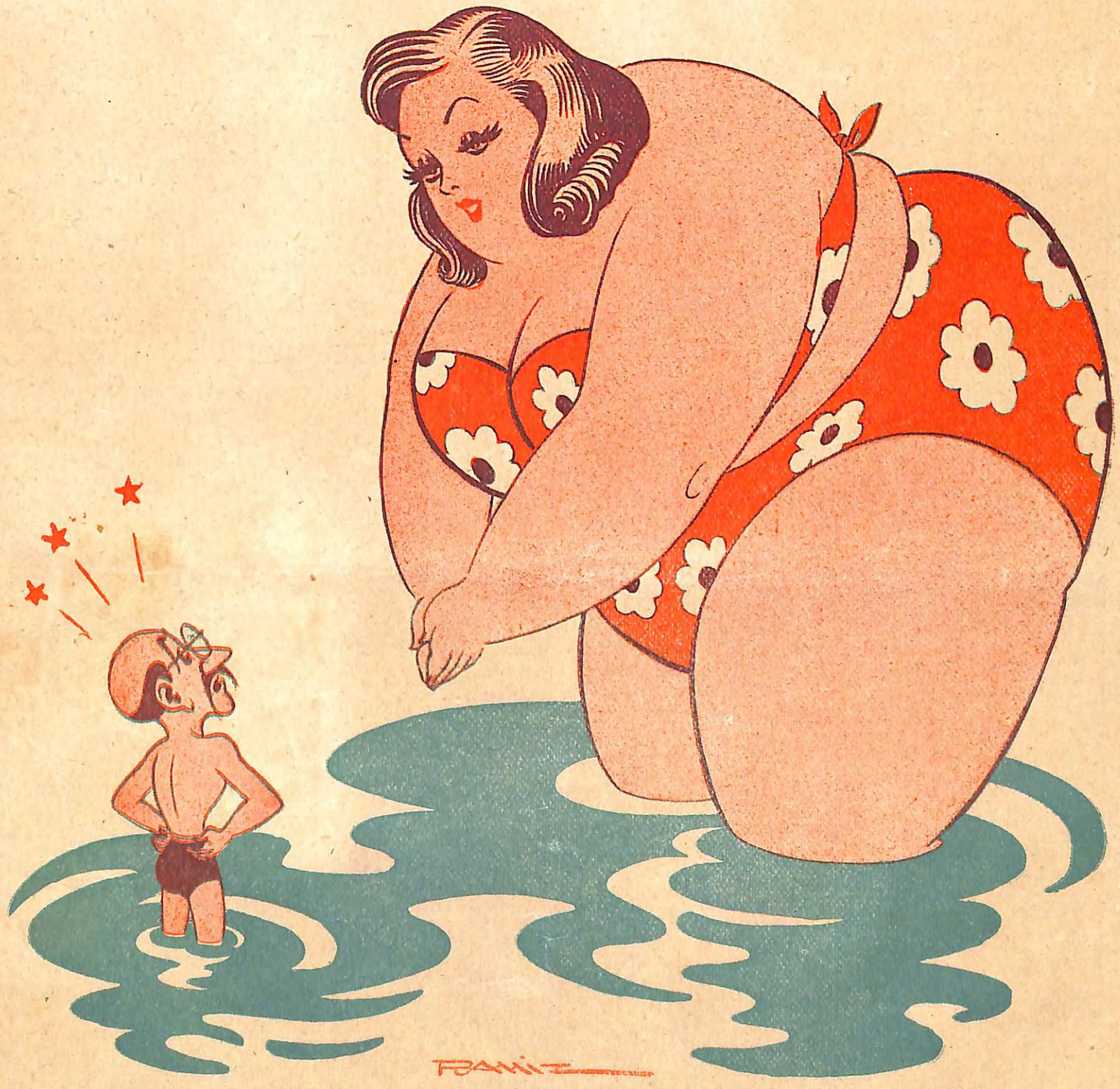

Tombul Teyze denizde:

Tombul Teyze — Kocacığım, bacaklarını aç da arasından geçeyim !

T. T. P. açılıyor. Müracaat ediniz.

Serlevhayı okuyup Tombul Teyze Partisi açılıyor sanmayınız. Bu gelecek haftadan itibaren açılacak Tombul Teyze postasıdır. Mektuplarınızı yollayınız!

Tombul Teyze — Sıska Dayı